

Kazanie biskupa elbląskiego - Pasłek cd.

...znakiem Boga wśród narodów. Celem Kościoła jest również promocja, obrona i ochrona osoby ludzkiej: jej godności, praw i rozwoju. Zadaniem Kościoła powszechnego i partykularnego jest budowanie wspólnoty ludzkiej, wspólnot ludzkich, ze świadomością wiary, że „oczekujemy nowych niebios i nowej ziemi” [por. 2 P 3, 13], że zmierzamy przez czas i terażniejszość ku wieczności z Bogiem. Zasadniczy cel Kościoła znajduje się poza Nim.

[Foto:
święcenia biskupie
bp. Wojciecha
Skibickiego,
Elbląg - 6 IV 2019;
na zdjęciu - obrzęd
wręczenie pastorału]

Modlitwa na czas synodu [bp J. Jezierski]

Jezu, nasz Panie i Królu,
pomóż nam
układać życie zgodnie z Ewangelią,
odnowić i umocnić Kościół diecezji elbląskiej,
przekazać dziedzictwo wiary
otoczeniu i następnym pokoleniom.
Maryjo, Matko Zbawiciela,
Wojciechu, Maksymilianie Kolbe, Doroto z Mątów
nasi święci patroni,
ufamy waszemu wstawiennictwu. Tak. Amen.

Foto: bł. Dorota z Mątów - kopia obrazu R. Pfeiffera
z 1956 r. znajdująca się we współkatedrze w Kwidzynie.

Redakcja Biuletynu: ks. dr Piotr Towarek
www.diecezja.elblag.pl E-mail: synod.elblag@vp.pl

**BIULETYN
SYNODALNY**
**DOJRZALI
W WIERZE I ŻYCIU**

Nr 9(2019)

25 czerwca 2019

Pasłek: VI. sesja plenarna synodu

Msza św. w kościele św. Bartłomieja oraz obrady zgromadzenia synodalnego w sali kina Pasłęckiego Ośrodka Kultury złożyły się na zorganizowaną w Pasłęku 22 czerwca br. sesję plenarną I synodu diecezji elbląskiej. Było to już szóste tego typu spotkanie od chwili rozpoczęcia prac synodu we wrześniu 2016 roku.

Mszy św. w najstarszej pasłęckiej świątyni przewodniczyli księża biskupi: Jacek Jezierski i Wojciech Skibicki. W wygłoszonej homilii bp Jezierski nawiązując do słów apostoła Pawła z Listu do Rzymian przypomniał, że wyznawca Chrystusa nie żyje dla siebie (por. Rz 14, 7). - Kościół także nie żyje dla siebie, ale dla innych. Nie żyje po to, aby rozwijać i umacniać swoje struktury i instytucje, aby zabezpieczać swój stan posiadania. Kościół żyje dla innych – mówił biskup elbląski. Zauważył też, że celem i sensem istnienia Kościoła jest zdążanie ku Bogu poprzez historię świata. – Jego celem jest bycie znakiem Boga wśród narodów, a także promocja, obrona i ochrona osoby ludzkiej, jej godności, praw i rozwoju - podkreślił kaznodzieja.

Drugą część sesji plenarnej stanowiły obrady zgromadzenia synodalnego, które poprowadził ks. prof. Stefan Ewertowski – sekretarz generalny synodu.

Zebranych w sali pasłęckiego kina powitał dr Wiesław Śniecikowski – burmistrz Pasłęka. Ks. Piotr Fiałek przypomniał...

Pasłek: VI. sesja plenarna cd.

osobę zmarłego w minionym roku ks. Mieczysława Tylutkiego – salwatoriana, proboszcza i budowniczego kościoła brata Alberta w Elblągu. Zmarły był zaangażowany w prace synodu.

Projekt dokumentu pt. „Diecezja elbląska dziś” przedłożył zebrany ks. dr Andrzej Kilanowski – przewodniczący synodalnej komisji rozeznawania znaków czasu. Dokument stanowi rodzaj opisu i charakterystyki trzech stanów życia: świeckiego, konsekrowanego i duchownego. Omówiono w nim najbardziej aktywne wspólnoty, ruchy, stowarzyszenia i organizacje funkcjonujące w diecezji. Przypomniane zostały też najważniejsze wydarzenia w 27-letniej historii istnienia Kościoła elbląskiego. Opracowanie stanowi punkt wyjścia dla konstruowania projektu odnowy duszpasterskiej, co stanowić będzie kolejny etap prac synodalnych.

W dyskusji nad dokumentem przedłożone zostały propozycje uzupełnień, dlatego większość zgromadzenia synodalnego przyjęła przedłożony dokument pod warunkiem naniesienia na nim odpowiednich poprawek [iuxta modum]. W sesji uczestniczyło 90 synodalistów oraz ekumeniczny obserwator z Kościoła Polskokatolickiego.

Pierwszy synod diecezji elbląskiej rozpoczął swoje prace we wrześniu 2016 roku. Sesje plenarne odbyły się dotychczas w: Kwidzynie, Elblągu, Iławie i ponownie w Elblągu. Sesja pasłęcka stanowi półmetek prac synodu. Przed zgromadzeniem synodalnym pozostała dyskusja i głosowanie nad dokumentami komisji projektu kościelnej odnowy oraz komisji prawa kościelnego.

Uwagi i uzupełnienia do dokumentu „Diecezja elbląska dziś” można zgłaszać do sekretariatu synodu drogą per mail na adres: towarek@op.pl

[ks. pt]

Dojrzali w wierze i życiu

Kazanie biskupa elbląskiego - Pasłek [22 czerwca 2019]

Diecezja elbląska jest jedną z 2936 diecezji Kościoła katolickiego. Jako Kościół partykularny [lokalny] jest częścią Kościoła uniwersalnego [powszechnego]. Pierwotnie termin „diecezja” był nazwą jednostki administracji terytorialnej w cesarstwie rzymskim. Po edykcji mediolańskim Kościół dostosował się do istniejącego podziału administracyjnego i przejął obowiązujące nazewnictwo.

Diecezja w rozumieniu prawa Kościoła to terytorium, na którym mieszkają wyznawcy Jezusa Chrystusa: świeccy, konsekrowani i duchowni, związani prawnie z urzędem i osobą biskupa. Mówiąc o diecezji używano także określenia „biskupstwo” [np. biskupstwo elbląskie].

Za podstawę dla opisanego Kościoła, także partykularnego, przyjmuje się dziś najczęściej następujące określenia: lud Boży, Ciało Chrystusa oraz świątynia Ducha Świętego. Zostały one wybrane z wielu innych, występujących w Piśmie Świętym i w nauczaniu Ojców Kościoła [tradycji Kościoła]. Do bardziej współczesnych określeń i charakterystyk Kościoła należą: rozpowszechnione przez papieża Jana XXIII sformułowanie „Matka i Nauczycielka”, a także obraz, którym posługuje się papież Franciszek „Kościół to szpital polowy”.

Jako społeczność Kościoła elbląskiego należymy do ludu Boga, który On gromadzi w historii ze wszystkich narodów. Jesteśmy też częścią Ciała Chrystusa. Zmarłychwstały jest Głową żywego organizmu: złożonego, skomplikowanego, cierpiącego, poranionego, dotkniętego poważnymi chorobami. Jako społeczność diecezjalna jesteśmy miejscem, w którym ujawniają się dary Ducha Świętego, Jego charyzmaty udzielane konkretnym osobom dla dobra innych. Wśród darów Ducha najważniejszym jest miłość Boża, którą Duch Święty rozlewa w naszych sercach [Rz 5, 5].

Apostoł Paweł napisał w liście do Rzymian, że „nikt z nas nie żyje dla siebie... żyjemy dla Pana; jeżeli zaś umieramy, umieramy dla Pana” [Rz

14, 7]. Wyznawca Chrystusa nie żyje dla siebie. Żyjemy, powinniśmy żyć dla drugich, dla innych. Także Kościół nie żyje dla siebie, ale dla innych. Nie żyje po to, aby rozwijać i umacniać swoje struktury i instytucje, aby zabezpieczać swój stan posiadania. Kościół żyje dla innych. Celem i sensem Jego istnienia jest zdążanie ku Bogu poprzez historię i w historii świata. Jego celem jest bycie

Dojrzali w wierze i życiu